

Copa International De La Amnistad 2000

Om søndagen skulle der så være åbningsceremoni og den tyske dommer jeg delte værelse med, var så "flink" at bytte kamp med mig. Det var Italien mod England i U-16. Jeg skal love for, at det ikke var som at dømme ungdomskampe på Bornholm. Der blev gået til vaflerne og mentaliteten er helt anderledes end hjemme. Efter 10 minutter tænkte jeg, at det her blev en lang påske, men efter lidt tilvænning og ikke tænke på hvordan det var hjemme, gik det udmærket.

Jeg kunne bruge meget tid på at fortælle om de forskellige kampe, om positive som negative ting og konfrontationer med trænere og ledere, men et eksempel genspejler alle aspekter i fremmede mentaliteter.

Kampen var mellem Italien og Spanien, hvor Italien kunne nøjes med uafgjort for at gå videre men Spanien skulle vinde. Det blev en meget hårdt spillet kamp, men dog nogenlunde fair fra begge sider. Da der mangler 5 minutter og det stadig stod 0 - 0, bliver bolden spillet frem mod italienernes mål ved fri spanier. Målmanden går ham i møde og når først bolden og holder den, men spanieren går helt tæt på målmanden der får sparket bolden ud. Angriberen må have sagt noget til målmanden, som jeg ikke forstod, for som stukket af en bi, sparker målmanden angriberen i ryggen så han falder, selvfølgelig i straffesparksfeltet og så var der ballade. Efter nogle minutters ophidselse hos de enkelte spillere og da spanierne forstod at der var en udvisning på vej, fik jeg dog skabt ro og fik vist målmanden det røde kort og sendte ham i bad. Han sagde bare ok, og gik, men de øvrige italienske spillere var meget ophidset over denne udvisning, og træneren gik helt amok og skulle holdes tilbage, da han ellers godt ville sige mig et par ord. Langt om længe blev der så ro til at tage straffesparket og der blev scoret, og de sidste minutter blev meget lange. Spanien vandt 1 - 0 og jeg måtte eskorteres til omklædningen af mine tyske kollegaer, forbi ophidsede italienske tilskuere og trænere.

Da jeg ca. en time senere sad omklædt ved stadionlederen og skrev indberetningen, kom den store overraskelse. Den italienske træner var på vej, og jeg på vagt, men han kom med udstrakt hånd, og undskyldte sit temperament og takke for en veldømt kamp, og det samme gjorde spillerne senere, selvom de havde tabt og var færdig i turneringen.

Det jeg vil trække frem er forståelsen for andre landes mentalitet, og italienerne har nu engang et lidt hidsig temperament. Men jeg fik lært ved denne turnering, at man lige skal glemme alt om hvordan det er hjemme, og tænke i andre baner, så går det. Men lad det også være sagt, at langt de fleste kampe er stille og fredelige når man har lært at tænke anderledes.

Siden har jeg været til den samme sommerturnering 3 gange og det er sjovt at møde nogle af dem der er med år efter år. Det samme gælder for dommere, spillere og ledere samt de lokale der stiller deres stadion til rådighed. Man smiler genkendende til hinanden og taler som om der kun var gået nogle dage siden man sidst havde set hinanden.

Også det sociale har en stor værdi, vi har altid haft det vældig sjovt, især efter kampene og om aftenen og det er spændene at diskutere erfaringer med dommere fra andre nationer, vi fortolker reglerne på vore måde og de på deres. Det er meget lærerigt og det er specielt dejligt, at dine kolleger er ligeglad med om du dømmer i serie 6 eller i superligaen, man ser kun på hvordan du dømmer her og hvordan du er som menneske, og har du gjort det godt, så får man de gode kampe til sidst, måske endda en finale. Jeg fik U-16 finalen sammen med to tyske liniedommere ved min første turnering, og det var en fantastisk oplevelse, mere end tusind mennesker på et lille intimt stadion, alle er der fordi der er pokaluddeling efter kampen, nationalmelodier, romerlys og tudehorn ; det skal prøves det kan ikke beskrives.

Jeg kan kun anbefale at tage af sted, man får en fantastisk oplevelse og kommer styrket i sind og sjæl og højt motiveret hjem til den hjemlige turnering, hvor alle kender alle, især for mig der har dømt på Bornholm i mange år, og en ting er sikkert, jeg skal på tur igen.

Jeg har været i Spanien 5 gange med Dansk Dommerformidling, og hver gang har det været en stor oplevelse. Første gang var det en påsketurnering, og det var en kæmpe oplevelse. Jeg kørte i bus fra Nordtyskland med et hold fra øen Sylt, en tur til Spanien på 25 timer, fra fredagen til lørdag middag, hvor vi straks fik anvist hotel. Om aftenen var der så informationsmøde med dommere og en træner fra vært hold, en farverig oplevelse hvor der blev fortalt om turneringen på alle deltagersprogene. Der var hold fra Italien, Tyskland, England, Rusland og selvfølgelig Spanien.

(Allan Johanson, Bornholm)